

Chronologisk Register
over de
Kongelige Forordninger
og
Aabne Breve,
samt
andre trykte Anordninger,
som fra Aar 1670 af ere udkomne,
tilligemed
et nøiagtigt Udtog
af de endnu gjældende, for saavidt samme i Almindelighed
angaae Undersaatterne i Danmark,
forsynet med
et alphabetisk Register
ved
Statsraad Jacob Henric Schou,
Kammereer ved Høiherredømmets Kasse.

I Deel.

Som indeholder R. Christian V Frr. fra 1670 til 1699
samt nogle for Hans Tid udkomne Anordninger.

Tredie Udgave.

Kjøbenhavn, 1822.

Paa den Gyldeendtske Boghandlings Forlag,
trykt i det Kongelige Baisenhuses Bogtrykkerie
af C. F. Schubart.

22 Mart. kommer 13 Rdlt 2 Mk Danffe. Grov Solv-Myndt skal slaas efter følgende Skrot og Korn: Specie-Rigsdaler, fiorten lodig, 8 $\frac{1}{2}$ Stykker (*) paa Marken, saa at en Mark siin kommer 9 $\frac{1}{2}$ Rdlt; Salve Rigsdaler og hele og halve Orter skal al'advenant være lige gode med Rigsdaler in Specie, og vægtige efter deres Priis og Værdie. Hele Kroner eller Slettedalere, 10 $\frac{1}{2}$ lodig, eller ti lodig tretten og en halv Gran, 10 $\frac{1}{2}$ Stykke paa Marken, saa at en Mark siin kommer 10 Rdlt 2 $\frac{1}{2}$ Mk Danffe; Salve Kroner, Markstykker og halve Markstykker, af lige Godhed i Skrot og Korn med hele Kroner, og vægtige efter deres Priis og Værdie. Guld-Myndten skal være af efterfølgende Skrot og Korn: En Ducat, tre og tyve Carat sex Gran, 67 Stykker (**) paa en Colniff Mark; Dobbelte Ducater og halve Ducater, af lige Godhed i Skrot og Korn med hele Ducater al'advenant. Og paa det med Myndt-Væsenet tilbørligen kan vorde omgaaet og Forvisning have, at enhver Slags Myndt er af det ordinerede Skrot og Korn, skal hos hver Myndt være en Vardin, hvilken Kongen selv dertil vil bestille, som altid skal være tilstede, naar Smeltningen til Myndten skeer, og da eftersee, om Metallet i samme Smeltning er af behørlig og anordnet Godhed til det Slags Myndt, som skal myndtes; Og skal samme Vardin, naar han alting saaledes befindet, en Prøve af Smeltningen optage, og forseglet med Dag og Datum, i Commerce-Collegium indlevere. Dernæst skal Vardinen, naar Pengene ere i Arbeid og under Hænder at myndtes, atter tage en sort eller Riden Prøve, og den igien probere og fornemme, om den med den første Prøve overeenskommer. Paa det og Quantiteten af hver Sort, som myndtes, rigtigheden kan

(*) I den trykte Myndt-Ordn. staar ved en Trykfeil: 7 $\frac{1}{2}$ Stykker.

(**) I den trykte staar ved en Trykfeil: 26 Stykker.

vides, skal Vardinen, efterat han stittig har observeret, 22 Mart. hvor meget hver Gang smeltet og i Penge deraf slaget vorder, tage nøiagtig Vægt paa det altsammen, og tillige med Myndte-Mesteren give under deres Hænder rigtig Relation bestreuen deraf til Commerce-Collegium. Og til desto bedre Visshed, at intet videre vorder myndtet, end Kongen har ordonneret, skal Myndte-Mesteren, hver Gang han har udmyndtet saa meget af den Slags Myndt, han er beordret at slaas, Stemplerne fra sig til Vardinen levere, som dem strax paa et vist Sted under Luffelse og Laas skal lægge, hvorfra han Nøglen uforløst til Commerce-Collegium skal levere. Og skal Commerce-Collegium hvert halve Aar lade paa en vis Dag prøve al den Myndt, som af Myndte-Mesterne vorder myndtet, og med noie Tilsyn i Agt have, at Anordningen om Myndten vorder tilbørligen efterkommet.

Defensions-Skibes Privilegier. (See Fr. 10 Jan. 24 Maj. 1672). P. 51.

Grevernes Privilegier. [Cancel.]. Fr. ef. 25 Maj. ter Lovens Publication P. 417.

See Pl., ang. Politie-Sager, 27 Dec. 1809. og Fr., om consign. Bankfonds, 23 Jun. 1809. II-18 §. (*)

Gr. Da Kongen har for got befundet, en og anden af de ved langvarig troe Tieneste best meriterede og kvalificerede Personer til Grevelig Værdighed at uophøie, derved deres troe og oprigtige Tieneste at belønne, andre til lige Nidkierhed for Kongens Tieneste, uforanderlig Trofskab og Devotion imod Kongen og Arve-Successorer i Regieringen at opmuntre, samt dem og deres Afkom saa meget desmere derhos at er-

(*) Grevernes Privilegier ere og særskilt trykte i Kbhvn hos J. P. Bockenhoffet 4to; i hvilken Udgave findes i 258 den grevelige Krone og Hielm stukne i Kobber.

25 Maj. indre om deres Pligt og Skyldighed, ved hvilke de og deres Posteritet ere forbundne Kongens Souverainitet, Absolutum Dominium og Arve-Rettrighed og dens Forplantelse paa Kongens Arve-Successorer i Regieringen, saavelsom og Kongens og det Kgl. Arve-Huses Fremtard, Gavn og Bæste i alle Maader at forsegte, befordre, søge, vide og ramme, Liv, Gods og Blod derhos at opsætte, Skade og Forderv af yderste Magt, Evne og Formue hindre, forekomme og afværge, og baade inden saavelsom uden Riget sig stedse i Kongens Tieneste uførtroden lade bruge; Saa haver Kongen af sin absolute souveraine Kgl. Magt og Myndighed forundt og bevilget dem, som nu ere eller herefter vorde i Grevestanden ophoiede, efterstrevne Privilegier, foruden alle de andre Privilegier, som Adelen, deres Personer eller Gods angaaende, nu haver eller herefter nyde og have kunde:

1.) I Betragtning at, til saadan Vre og Værdighed med Sammelighed at bære, udfordres stor Middel og Formue, hvilken let forsvinder, naar den i mange smaae Lodder deles, bevilges dem og deres Posteritet Jus Majoratus, saaledes: at dem og deres ældste Sønner, medens Sønner til ere, og Døttre, naar ingen Sønner ere, alene Greve-Titul, Vre og Værdighed med alt det Gods, som til et Grevskab er erigeret, skal tilhøre; og de andre Børn det øvrige Fordegods, Kiøbe-Tord og Løssøre efter Loven (naar for dem ved Testament ingen anden Anordning er gjort) at arve med deres ældste Broder, som er Greve; Men hvor ingen Grevskab er, skal den ældste Forlods ud have 2500 Tønder Hartkorn, Bygningen ei beregnet, eller 120000 Rdlr til at kiese saa meget Gods for, og i det øvrige da med sine andre Sødsfænde efter Lands Lov og Ret gaar Dele.

2.) Grevernes Cadetter eller yngre Sønner og Døttre skal føre Titel af Friherrer og Friherinder; og paa Skjolden af det Grevelige Vaaben, naar

naar det blot uden Hielmer føres, sætte til Forskielen Friherres Krone, og nyde Friherres Privilegier; indtil ved den ældste Linies Afgang, Grevskabet, eller forbemeldte Grevelige Præcipuum af Hartkorn eller Penge, nogen af dem tilfalder, da Greve-Titul, Vre og Værdighed samme tilligemed skal være til: og hiemsalden. Dog eftersom de ere fødte og baatne Grevelige Personer, skönt de, medens den ældste lever, kun føre Titel af Friherrer eller Friherinder, da naar enten Faderen nogen af dem et sart Grevskab forskaffer, eller og de sig ved egen Vindskibelighed saameget Gods i Kongens Riger kan forhverve, som Kongen for dem til Grevskab vil erigere, maae de og selv fuldkommen Greve-Titul, Navn og Krone føre, uden videre Bevilling(*) eller sær Patent derpaa at søge.

3.) Naar Faderen ved Testament eller anden Forfrivelses Maade, hvoraf hans sidste Villie tydelig kan sees, bliver til sinns sin ældste Søn, naar Søn er til, og Datter, naar ingen Søn er til, som Greve-Titul, Rang, Vre og Værdighed efter ham skal føre, frem for de andre med noget Forlod, endog af Løssøret, at beneficere, eller og nogen af de andre Børn i en eller anden Maade at betænke, og ved sin sidste Villie sine Midler imellem at dele, samt sin Gemahl med hæderlig og sammelig Livgeding at forsyne, skal det staa ham frit for efter egen Villie herudi at handle(**); naar kun den ældste Søn altid Grevskabet ubestaaet eller og, hvor ingen Grevskab er, i det ringeste den oven specificerede Summa af Hartkorn eller Penge beholder; uden saavidt deraf til Livgedinget ubi Grevindens Enke-Sæde for Mangel af andet Fordegods og Middel, hvoraf sligt kunde tages, uforbigiængelig behøves. Og skal saadan hans sidste Villie, i hvilken han saaledes over sin

E 4

For:

(*) I Saml. af Fr. staaer ved en Trykfeil: Betaling. (Ud. Udg.).

(**) See Rescr. 13 Dec. 1754.

25 Maj. Formue disponerer, i alle Maader saa gyldig og byndig være, ligesom den af Kongen i alle dens Ord, Puncter og Clausuler kunde være confirmeret, og af de andre Børn, Arvinger og samtlige Descendenter i alle Maader ubrødelig og uimodsigelig holdes og efterkommes. 4.)

Greverne maae om deres Børns Værgemaal saadan Anordning gjøre, saafom de det for deres Børn best og gavnligt eragte, saavidt det ikke strider imod nogen af disse Artikler.

5.) Greverne maae have Jus Patronatus og Birk-Rettighed ved deres Grevskaber, saavidt Kongen dertil kan være berettiget; og skal en Greve nyde Jus Patronatus baade til det Kirke-Sogn, hvor den Grevelige Residens ligger, saavel som og til de andre Kirke-Sogner, i hvilke i det ringeste den halve Part af Decimantibus ligger til Grevskabet; Og i de Sogner, hvor Herligheden af Leding og Soring ligger til Grevskabet, der hører og Jus Patronatus og Birk-Rettigheden med til samme Grevskab; og skal herudi Erectionen af de yngre Grevskaber ikke præjudicere de ældre Grev- eller Friherkskaber, som tilforn dertil ere erigerede. Og skal fra de i saa Maade af Greverne selv ubi deres Grevskaber satte Biske-Dommere, deres Dom, ingen Appellation skee, uden immediate til Høieste Ret (*) (sef. L. I—6—II Fr. 10 Apr.

1750

(*) Dog skal (i Følge Reser. 12 Maj. 1682 til Landsdommerne samt Greverne og Friherrerne) de Vidner, som til Grevernes og Friherrenes Birker blive førte, her- efter til Landstinget af dem, som det begiere, enten til Stadfastelse eller Svækkelse indstævnes. Tillige befaler Reser. 4 Nov. 1690 (til Landsdommerne i Sjælland, Fynland og Fyen): At da adskillige Sager til de Grevelige og Friherlige Birke-Ting i Danmark undertiden blive indstævnte og af Birkedommerne paakiendte ubi saadanne Trætter, hvor hverken den ene eller den anden Part skal have noget med Greverne eller Friherrerne at bestille, de og ei heller skal eie uden endel af Bønderne i Birkerne, og de øvrige en eller anden Proprietair vedkomme; hvilke Sager siden imellemstunder til Landstinget blive indstævnte, i Mening, at de der ydermere

der

1750 og 24 Jan. 1755); da Kongen ei paatvibler, at 25 Maj.

Greverne jo Retten med dygtige Betiente og oprigtige Birkedommere forsvarlig forsyne. (See Fr. 3 Jun. 1809). 6.) Grevskabet med alt dets underliggende Gods skal og være frie for Creditorens Anstrængelse og Rettens Forfølgning i saa Maader, at i hvad Gield en Greve til nogen anden, end til Kongen selv kan være skyldig, maa saadant hans Grevskab dog ikke med Arrest eller Pantfætning besværes, langt mindre i Betaling for Gield udlægges eller abalieneres og afhændes, uden den ubi Successionen Medinteresseredes Videnkab og sær Kgl. Bevilling; ei heller uden ved Crimen læse Majestatis fordrydes, som da alligevel til en anden Linie, dog af Primi acqvirentis og Feudatarii ægte Descendenter (*), skal confereres; Men ellers skal alt Grevskabet heelt og ubeskaaret forblive hos hans Livs Arvinger og ægte Descendenter af Mandlige og Qvindelige Linier, fra Ældste til Ældste, saalange nogen af dem til er, og efter deres Død omsider hiemsfalde til Kongen. Og naar saa et Grevskab til Qvinde-Linien falder, eller og forbemeldte Grevelige Præcipuum af Hartforn eller Penge, som før er meldt, til den ældste Datter, for Mangel

E 5

gel

bør paakiendes; som Landsdommerne dog, hvorvel det er Sager, der ei i nogen Maader angaa Greverne eller Friherrerne eller de dem meddeelte Privilegier, maae afvise, formedelst at deri til deres Birketing skal være dømt; Da som det ikke er Kongens Bønstat, at de Greverne og Friherrerne forundte Privilegier skal strække sig til deres Birkedommers Dom i andre Proprietairers eller deres Dieneres Sager, at de jo til Landstinget bør at paadømmes, saa befales Landsdommerne, at naar slige Sager for dem loflig vorde indstævnte, de dem da skal antage og herudi kiende og dømme, saavidt Lov og Ret er gemas og forsoartligt eragtes. (Sf. C. Br. 21 Sept. 1805).

(*) I Saml. af Frt. er ved en Trykfeil ubeladt følgende: confereres skal; men ellers skal alt Grevskabet heelt og ubeskaaret forblive hos hans Livs Arvinger og ægte Descendenter. (ald. Udg.).

25 Maj. gel af Sønner, falder, skal den, med hvilken hun gifter sig, om han ikke selv er Greve eller af Grevelig Huus descenderende Friherre, først af Kongen ved aabet Brev og Patent i Grevestanden ophvies, førend han Grevelig Titul og Rang maa nyde; hvilket da efter Ansøgning Kongen ikke vil vægre, med mindre paa samme Person ellers noget skulde falde at sige, for hvilket han kunde agtes sig Vre og Dignitet uværdig. Og naar i saa Maader Grevskabet falder paa Vinde-Linien, da (eftersom det Grevelige Vaaben ikke nedlægges, saalænge nogen af Grevens ægte Descendenter af Mand- eller Vinde-Linier er tilovers) skal den, som en Greve-Datter med Grevskabet bekommer, om han ikke selv er af Herrestand, føre den Slægtes Navn og Vaaben, som er første Begynder af det i saa Maade ved Giftermaal ham tilkommende Grevskab; men hvis han selv og er Greve og haver et Grevskab, eller er Friherre, som Kongen da ved Patent til Greve gjør, og et Friherreskab selv haver, og i saa Maade til een Person sædt 2de Grevskaber, eller et Grevskab og Friherreskab, da skal han begge Slægters samt Grevskabers og Friherreskabers Navn, Vaaben og Titul føre; og maa han Navnet og Grevskaberne paa 2de sine ældste ægte Sønner eller Døtre, naar ingen Sønner ere, igien hver med sit eget sær Navn af Fæderne og Moderne dele, dog Vaabnene conjugerede blive. 7.) Og da efter 6 § det Gods, som nogen under Grevskabs-Titul af Kongen til Lehn annammer, ikke skal med Arrest besværes, pantsættes, i Gieldts-Betaling udlægges eller i andre Maader, uden Kgl. særdeles Bevilling, abalieneres; saa bevilges ydermere, at ingen Greve, som noget af Kongen i saa Maade til Lehn immediate herrørende Grevskab eier og haver, maa for nogen Gield paa sin Person af sine Creditorer arresteres, med mindre han tilforn dette Privilegium ved sin sær Forskrivelse og udgivne Haand-

skrift

skrift expresse renunciéret haver; dog maa ingen Grevelig eller Herrestands Person, i hvor streng Forskrivelse eller Forpligt han nogensinde kan fra sig have givet, paa sin Vre, gode Navn og Lempe for nogen Gieldssag dømmes (*). 8.) Naar og en Greve noget Gods af Kongen under Grevskabs-Titul til Lehn holder, da endstønt han begif Forsæelse, som paa Livet burde straffes, maa ham samme Sted til Retraite isteden for Fængsel forundes; dog at han der til Sagens Udbrag bliver tilstede og af fornøden Vagt bevares, undtagen Crimen læse Majestatis, naar han derfor bestryldes. 9.) I Henseende til den Depense og Omkostning, som Greverne til deres Stand at føre, Kongen og det Kgl. Hof til større Lustre, dagligen maae gjøre, samt den Devotion, som de derudi have ladet see, frivilligen deres Allodial-Gods til Feudal at gjøre og Kongen til Lehn at opdrage (hvilke Kongen derfor, som sær af den Kgl. Krone immediate bependende Lehns Stykker, betragter), bevilges det, at naar et Gods af Kongen til et Grevskab er erigeret og i saa Maade nogen til Lehn confereret, skal den Gaard i saadant Grevskab, som en Greve for sin rette Grevelige Residents og Hovedgaard holder, og dens Grund og Eiendom, samt derforuden 300 Tdr Hartkorn i tilliggende Bøndergods være for al Contribution og Paalæg, hvad Navn det og have kan, Prindsesse-Styr undtagen, aldeles frie og forskaanet; Og skal af samme grevelige Residents og Hovedgaarde (saavelsom ellers af Grevernes andre Hoved Gaarde over alt deres Allodial-Gods, hvilke dog ogsaa skal være frie for al Contribution og Paalæg, Prindsesse-Styr og Ros-Tjeneste undtagen **) og hvis Eiendom under de Grevelige Residents og Hoved-

25 Maj.

Gaard

(*) See Rescr. 9 Jun. 1683 (Rothes Rescriptsaml. 2den Part p. 668).

(**) Efr. Resol. 28 Febr. 1758.

25 Maj. Gaarbers Tært er begreben og lagt, naar Godset til Grevskab erigeres, aldeles ingen Tiende gives. (Efr. Fr. 23 Jun. 1809. 17 §. og Pl. om offentlige Udgifter 14 Jul. 1819 *). 10.) Deres Bønder og Tienere maae og være frie for Sandmænds-Tog, Oldengang, Marke-Rebninger, og deslige sædvanlige Besværginger, saavidt Fræmmedes og ikke Kongens egne Bønders og Tieneres Tvistigheder vedkommer. 11.) De under Grevskabet liggende Bønder skal være forskaaede for alle Reiser, som dem af Amtmændene kunde paabyrdes (**). 12.) Jagt af alle Slags Vildt nyder Greverne overalt i deres Grevskabs District, endskjønt Godset tilsammen eller og noget deraf tilforn af Kong F. III. eller C. V. med Jagtens Reservation kan være afhændt, med saa Skiel i det ringeste den halve Deel af Sognet paa hvert Sted, hvor de samme Herlighed agte at nyde, under Grevskabet ligger. 13.) Hvad Udskrivninger, som i Grevskabets District skal skee, maae og skal Greverne selv forrette; og maae, af de næste til den Grevelige Resident og Hoved-Gaard liggende Bønder og Tienere, 10 af deres udskrevne Knegte for Kongens Arbejde ved Fæstningerne i Freds-Tid være forskaaede; dog skal Greverne være pligtige saa mange dygtige Knegte, som dem vedkommer, altid færdig at forskaffe og i god Beredskab at holde, samt paa Mynsterpladsen og naar de ellers skal exerceres, baade de om Freds-Tid for Arbejde forskaaede, samt de andre, saavidt dem tilkommer, naar paabyrdes, at fremstille. (Efr. Fr. 20 Jun. 1788. 12 og 13 §). 14.) Greverne alene skal sælge den Rettighed, som er lagt til Broernes paa Landet Vedligeholdelse, saavidt Broerne enten ganske eller

endeel

endeel deraf paa deres Grevskabs Grund ligge, hvormod 25 Maj. de dem forsvarligen og uden nogens Paaanke og Klagemaal skal anlægge og underholde. 15.) Hvis Møner og Bergværk af Guld, Sølv, Kobber, Jern, Bly, Salt eller anden Erts eller Metal, sig udi Grevskabets District kan lade tilsyne, skal til samme Grevskab, udi dets District det findes, høre, og Greven, som samme Grevskab eier, i alle Maader uformeent være, samme Bergværk at aabne, bygge, bruge, nyde, have og sig til Nytte giorre, som han best veed og kan, saa og billige og sædvanlige Anordninger at oprette, som Bergværkets Ret og Sædvane gemæsi er. Om og nogen Skat udi Grevskabets District findes under Jorden forgravet og forborgen, skal saadant Greven selv og ingen anden tilhøre. 16.) Ingen Amtmand eller Amtsskriver skal herefter besfatte sig med Grevernes Allodial- eller Feudal-Gods; dog at de selv i rette Tid lade erlægge de paabudne Contributioner, og deres Parter af offentlige Landeveie vedligeholde. Og skal derfor alle Rgl. Srr. og Mandater sendes lige til Greverne selv, og af dem paa behørig Steder, saavidt deres Gods sig strækker, publiceres. (See Pl. 27 Dec. 1809, Fr. 12 Febr. 1790. 8 §. og Abn. f. Landet 29 Jul. 1814. 41 §. efr. Fr. 23 Jan. 1739. 15 §. *). 17.) Greverne maae nyde Sals og Gaand over alle deres Bønder og Tienere, saavidt deres Gods sig strækker; da Kongen ei paatvivler, de jo andre til Lovs og Rets Handthævelse med deres Exempel foregaae (**). 18.) Endog alle Sorstrande Kongen tilhøre, saa bliver dog Greverne bevilget, overalt paa deres Gods ikke alene at nyde frie Fiskerie og Fordeel af alle Slags Fiske, ved hvad Navn de

(*) Samt Resol. 4 Aug. 1688.

(**) See R. Br. 23 Mart. 1745.

(*) See G. Br. 9 Maj 1795, Circul. 14 Apr. 1792 og 1 Nov. 1794 samt G. Br. 22 Jun. 1819 (p. 489).

(**) Efr. G. Br. 22 Aug. 1795.

25 Maj. de og nævnes kan, for deres egen Grund, men endog alt Drag, som strander for deres egne Grunde, saavidt de sig strække, dog at dermed efter Sæ-Retten forholdes.

19.) Hvad ellers af Grevernes Gods for et Grevskab maa holdes, skal først af Kongen til et Grevskab erigeres og ophæves, og ved et Patent, som et Lehn, Greven confereres; hvilket saa af hans ægte Descendenter efter den Maade, som udi Lehn-Brevet og Investituren formældes, fra ældste til ældste arves, foruden videre Confirmation, ved Lehns-Herres eller Lehnshaveres Forandring, at søge.

20.) Enhver maa frit sit Grevskab forøge og derunder mere Gods lægge, som da derunder med samme Lehns og anden Rettighed skal forblive, og af hans Efterkommere ei i nogen Maade maa formindskes eller derfra stilles.

21.) Hvem Kongen noget Grevskab skienker, skal det nyde med alle de Greverne forundte Friheder og Benaadninger, og arves enten paa Mandlige Linier alene, eller paa Mand- og Qvindeliger Linier tillige, efter deres Følehnings-Brevs og Investiturs Formelning.

22.) Om nogen Greve sig i Kbhvn nogen sær Grevelig Gaard og Hotel opbygger, skal og samme Gaard hos hans ældste Søn, naar Søn er, og Datter, naar ingen Søn er til, stedsforblive, ligesom om Grevskabet tilforn meldt er; og skal samme Hotel ikke med nogen Grundstat, Indquartiering (*), Contribution, eller anden Paalæg, hvad Navn det og have kan (Prindsesse-Styr undtagen), besværes, de Vedkommende dog deres Ret af Jordskyld forbeholden. Og maae Greverne herudi, saavelsom ellers

ellers paa deres Sædegaarde, Gaards-Retten over deres 25 Maj. Folk og Tyende, for hvis udi Gaarden foreskalder, forsvartigen lade holde (*).

23.) Greverne skal ikke i Sager, dem og deres Børn angaaende, for nogen Under-Ret dømmes, men immediate for Høieste Ret indstevnes; dog i de Sager, hvor først nogen anden Oplysning udtræves, vil Kongen dem Commissarier forunde og dertil forordne nogle af dem, som sidde i Høieste Ret; men ere de i nogen Militair-Emloi enten til Lands eller Vands, da skal, for hvis Militair-Forseelser af dem begaaes, for Krigs- eller Admiraltets-Retten, efter Sagens Betskaffenhed, dømmes (**).

24.) Som Kongen Greverne med sær Maade anseer, og dem derfor og deres Stand, frem for andre, med flige Herligheder har benaadet, saa vil Kongen og lade Sig deres og deres Guses Conservation med sær Maade være angelegen, og særdeles Omfarg og Omhyggelighed for deres efterladte umyndige Børn drage, om ingen sig dem tilbørligen vil antage.

25.) Greverne, og ellers ingen anden, maae istedenfor Hielmen, som ellers sædvanlig paa adelige Baaben føres, naar de deres Baaben uden Hielmer føre, have og bruge, over deres Baaben og Skjold saavelsom Chifre, en aaben Krone. Naar Kongen en Greve paa sit Skjold og Baaben Hielm giver, skal samme Hielm, til Forskiel paa andre adelige Hielme, være en aaben med elleve Traller oplukt og lige foresat Hielm, saaledes som den aftridset findes; paa hvilken Maade ingen anden, uden de og deres Descendenter, skal være tilsladt at føre, hvis Hielme nogen ellers at føre kunde være berettiget.

26.) Med Grevernes og Grevindernes Rang skal forholdes efter Rang-Anordningen; hvor-

udi

(*) I Følge Rescr. til Kbhvns Magistrat 12 Oct. 1742. 2 §, skal Grevernes frie Residenter, isald Greverne dem til andre bortleie og derved giøre Borgerne Indpas, svare Indquartiering lige ved Uprivilegerede, saalænge andre dem i Brug have.

(*) Cfr. Rescr. 5 Maj. 1696.

(**) Cfr. Rescr. 1 Aug. 1755.

25 Maj. udi da især skal tages i Consideration de og deres Familier, som immediate af Kongen til Lehn dependerende Grevskaber her i Rigerne eie og have, saa at saadanne Rgl. Rigs-Grevers Lædter, Sønner og Døttre ikke alene nyde Friherrers og Friherinders Rang efter 2 §, men endog deres Døttre, om de end ikke saa lige med Herrestands Personer ere gifte, beholde dog deres Rang. 27.) Greverne og ingen anden, uden de af høieste Changer, som Kongen ved sær Bevilling det tillader, maae bruge Himmelmæd med Kyngylke over Bordene i deres Gemakker, eller ellers hvor de Audience vil give. 28.) Rigs-Greverne og Grevinderne, og ellers ingen anden, uden de som af Herrestands-Personer ere, maae bruge rødt Vortil at forsegle med, hvad heller det er aabne eller lukte Breve, Papper, Contracter eller deslige, og ellers i alle Skrifter og Instrumenter, som de deres Signeter og Vaaben under- og foresætte eller trykke ville. 29.) Grever og Grevinder, og ingen anden, skal og maa gives af de Rgl. Cancellier Titel af *Høi og Velbaarne*, og deres Døttre Titel af *Frøkener*; dem, og ellers ingen anden, uden de af Herrestand ere, maa gives Titel af *Herrer* til hvis Allodial-Gods de ellers, foruden deres Lehn-Grevskaber, besidde, og sig ellers vil tilskrive. Naar og en Greve faaer saadan Charge, som det Prædicat af Excellence af de Rgl. Betiente og Undersaatter at maa gives er bevilget, da maa ham af alle Rgl. Betiente og Undersaatter gives det Prædicat af *Høi-Grevelige Excellence*; ellers maae Greverne og Grevinderne af deres Folk og Tienere kaldes *Grevelige Naade*. 30.) De Monumenter og Begravelse-Steder, som en Greve i Kbhavn eller andenseds arveligt tilhøre, skal ved Familien uadskillelig fra ældste til ældste arveligen forblive, og ikke, under hvad Prætext det og være kan, derfra afhændes, omendskiont den Grevelige Stamme paa Fædrene og Mø-

drene

drene ganske var uddød; men baade saadanne Grave og 25 Maj. Leie-Steder, saa og hvis Monumenter de derover have ladet sætte, dem og deres Huis til en evig og hæderlig Amindelse af Efterkommerne urørt forblive; og maa, med deres Liig-Begængelse samt Monumenter at oprette, saaledes forholdes, som dem selv lyfter. 31.) Da Kongen denne, ei uden vigtige Marsager, til det Rgl. Arveshusets Jiir og Tieneste introducere de Grevelige Stand ved disse dem nu forundte Friheder, Privilegier og Benaadninger, Kongens Absolutum Dominium og Souverainitet i alle Maader usforkrænket, vil have mainteneret og erholdet, saa sættes her 200 Mark lødig Guld Straf for alle dem, som understaae sig Greverne og deres Efterkommere til evig Tid, imod noget af ovenskrevne dem nu forundte Privilegier, at forurette, forulempe, eller nogen Indpas og Præjudits at giøre; Hvilke 200 lødig Mark Guld til Kongens Sisco skal være forbrudte, og af General-Siscalen, eller hvem herefter Fiscal-Besættet anbetroet være kunde, tilbørligen paatales.

Früherrernes Privilegier (*). [Cancel.] 25 Maj.

Fr. efter Lovens Publication p. 455.

See Pl., ang. Politie-Sager, 27 Dec. 1809 og Fr., om consign. Bankfonds, 23 Jun. 1809. 11-18 §.

Gr. Da Kongen har for got befundet, en og anden af de ved langvarig og troe Tieneste vel meriterede og kvalificerede Personer til Friherrers Værdighed og Bærdighed at ophøie o. s. v. (ligesom Grevernes Privil.); Saa haver Kongen af Sin absolute souveraine Rgl. Magt og Myndighed forundt og bevilget dem, som nu ere eller herefter borde i Friherrestanden ophøiede, efterskrevne Privilegier,

(*) Disse ere særskildt trykte i Kbhavn hos Bockenhoffer & Co; I hvilken Udgave findes i 22 § den friherlige Krone og Hielm stufne i Kobber.

25 Maj. legier, foruden alle de andre Privilegier, som Udelen, deres Personer eller Gods angaaende, nu haver eller herefter nyde og have kunde:

1.) I Betragtning at, til saadan Ære og Værdighed med Sammelighed at bære, udfordres Middell og Formue, hvilken let forsvinder, naar den i mange Lodder deles, bevilges dem og deres Posteritet Jus Majoratus saaledes: At dem og deres ældste Sønner, medens Sønner til ere, og Døttre, naar ingen Sønner ere, alene Friherrers Ære og Værdighed med alt det Gods, som til et Friherfskab er erigeret, skal tilhøre, og de andre Børn Friherrers Navn og Titul, samt det øvrige Fordegods, Kjøbe-Tord og Løssore efter Loven, naar for dem ved Testament ingen anden Anordning er gjort, at arve med deres ældste Broder; Men hvor ingen Friherfskab er, skal den ældste Forlobs ud have 1000 Tdr Hartkorn, Bygningen ei beregnet, eller 50000 Rdlr til at kjøbe saa meget Gods for, og i det øvrige da med sine andre Sødssende efter Lands Lov og Ret gaar i Dese. Naar og enten Faderen selv nogen af Ladetterne et sæt Friherfskab forskaffer, eller og de sig ved deres egen Flid og Vindstibelighed saa meget Gods udi Kongens Riger kan forhverve, som Kongen for dem til Friherfskab vil erigere, maae de og da fuldkommen Friherres Rang, Ære og Værdighed i alle Maader nyde.

2.) Naar Faderen ved Testament eller anden Forstivelses Maade, hvoraf hans sidste Villie tydelig kan sees, bliver til Sindss sin ældste Søn, naar Søn er til, og Datter, naar ingen Søn er til, som Friherrers Rang, Ære og Værdighed efter ham skal føre, frem for de andre med noget Forlob, endog af Løssoret, at beneficere, eller og nogen af de andre Børn i en eller anden Maade at betænke og ved sin sidste Villie sine Midler imellem at dele, samt sin Efterleverste med hæderlig og sammelig

Liv

Livgeding at forsyne, skal det staae ham frit for efter 25 Maj. egen Villie herudi at handle (*); naar kun den ældste Søn altid Friherfskabet ubestaaet eller og, hvor ingen Friherfskab er, i det ringeste den oven specificerede Summa, af Hartkorn eller Penge, beholder; uden saavidt deraf til Livgedinget udi Friherindens Enke-Sæde, for Mangel af andet Fordegods og Middell, hvoraf slikt kunde tages, uforbigiængelig behøves; Og skal saadan hans sidste Villie, i hvilken han saaledes over sin Formue disponerer, i alle Maader saa gyldig og byndig være, ligesom den af Kongen i alle dens Ord, Puncter og Clausuler kunde være confirmeret, og af de andre Børn, Arvinger og samtlige Descendenter i alle Maader ubrødelig og uimodsigelig holdes og efterkommes.

3.) Friherrerne maae om deres Børns Værgemaal saadan Anordning gjøre, saasom de det for deres Børn best og gavnligst eragte, saavidt det ikke strider imod nogen af disse Artikler.

4.) Friherrerne maae have Jus Patronatus og Virke-Rettighed ved deres Friherfskaber, saavidt Kongen dertil kan være berettiget; og skal en Friherre nyde Jus Patronatus haade til det Kirke-Sogn, hvori den Friherlige Residens ligger, saavelsom og til de andre Kirke-Sogner, i hvilke i det ringeste den halve Part af Decimantibus ligger til Friherfskabet; og i de Sogner, hvor Herligheden af Leding og Soring ligger til Friherfskabet, der hører og Jus Patronatus og Virke-Rettigheden med til samme Friherfskab; og skal herudi Erectionen af de yngre Friherfskaber ikke præjudicere de ældre, som tilforn dertil ere erigerede. Og skal fra de i saa Maade af Friherrerne selv i deres Friherfskaber satte Virkefogder, deres Dom, ingen Appellation skee, uden immediate til Høieste Ret; da Kongen ei paatvivler, at Fri-

§ 2

Her:

(*) See Rescr. 13 Dec. 1754.

25 Maj. herrerne jo Retten med dygtige Betiente og oprigtige Birkfogder forsvarligen forsyne. (See Rescr. 12 Maj. 1682 og 4 Nov. 1690, anførte ved Grevernes Privil. 5 §. og Fr. 3 Jun. 1809 cfr. L. 1—6—11, Fr. 10 Apr. 1750 og 24 Jan. 1755). 5.) Friherstskabet med alt dets underliggende Gods skal og være frie for Creditorers Anstrængelse og Rettens Forfølgning i saa Maader, at i hvad Gield en Friherre til nogen anden, end til Kongen selv, kan være skyldig, maa saadant hans Friherstskab dog ikke med Arrest eller Pantsætning besværes, langt mindre i Betaling for Gield udlægges, eller abalieneres og afhændes, uden de ubi Successionen Medinteresseredes Videnskab og sær Rgl. Bevilling; ei heller uden ved Crimen læse Majestatis forbrydes, som da alligevel til en anden Linie, dog af Primi acqvirentis og Feudatarii ægte Descendenter skal confereres; men ellers skal alt Friherstskabet heelt og ubeskaaret forblive hos hans Livs-Arvinger og ægte Descendenter af Mandlige og Qvindelige Linier, fra ældste til ældst, saalænge nogen af dem til er, og efter deres Død omsider hiemsfalde til Kongen. Og naar saa et Friherstskab til Qvinde-Linien falder, eller og det forbemeldte Friherstlige Præcipuum af Hartkorn eller Penge, som før er meldt, til den ældste Datter, for Mangel af Sønner, falder, skal den, med hvilken hun gifter sig, om han ikke selv er Friherre, først af Kongen ved aabent Brev og Patent i Friherrestanden ophøies, førend han Friherres Rang og Titul maa nyde; hvilket da efter Ansøgning Kongen ikke vil vægre, med mindre paa samme Person ellers noget skulde falde at sige, for hvilket han kunde agtes lig Vre og Dignitet uværdig. Og naar i saa Maader Friherstskabet falder paa Qvinde-Linien, da (efter som det Friherstlige Vaaben ikke nedlægges, saalænge nogen af Friherrens ægte Descendenter af Mand- eller Qvinde-

Linier

Linier er tilovers) skal den, som en Friherres Datter med 25 Maj. Friherstskabet bekommer, om han ikke selv er af Herrestand, føre den Slægtes Navn og Vaaben, som er første Begynder af det i saa Maade ved Giftermaal ham tilkomende Friherstskab; Men hvis han og selv er Friherre og haver et Friherstskab, og i saa Maade til een Person faldt 2de Friherstskaber, da skal han begge Slægters og Friherstskabers Navn, Vaaben og Titul føre; og maa han Navnet og Friherstskaberne paa 2de sine ældste ægte Sønner eller Døttre, naar ingen Sønner ere, igien hver med sit eget sær Navn af Fæderne og Moderne dele, dog Daabnene conjungerede blive. 6.) Og da efter 5 § det Gods, som nogen under Friherstskabs Titul af Kongen til Lehn annammer, ikke skal med Arrest besværes, pantsættes, i Gields Betaling udlægges eller i andre Maader uden Rgl. sær Bevilling abalieneres, saa bevilges ydermere, at ingen Friherre, som noget af Kongen i saa Maade til Lehn immediate herrørende Friherstskab eier og haver, maa for nogen Gield paa sin Person af sine Creditorer arresteres, med mindre han tilforn dette Privilegium ved sin sær Forfættelse og udgivne Haandskrift er presse renunciéret haver; dog skal ingen Herrestands Person, i hvor streng Forfættelse eller Forpligt han nogen sinde kan fra sig have givet, paa sin Vre, gode Navn og Lempe for nogen Gields Sag dømmes (*). 7.) Naar og en Friherre noget Gods af Kongen under Friherstskabs Titul til Lehn holder, da, skient han begit Forfættelse, som paa Livet burde straffes, maa ham samme Sted til Retraite, isteden for Fængsel, forundes; dog at han der til Sagens Uddrag bliver tilstede og af fornøden Vagt bevares, undtagen Crimen læse Majestatis, naar han derfor beskyldes. 8.) I Henseende til den Depense

(*) See Rescr. 9 Jun. 1683 (Roths Rescript. 2den Part p. 668).

25 Maj. og Omkostning, som Friherrerne, til deres Stand at føre, Kongen og det Kgl. Hof til større Lustre, dagligen maae giøre, samt den Devotion, som de derudi have ladet see, frivilligen deres Allodial-Gods til Gædal at giøre og Kongen til Lehn at opdrage (hvilke Kongen derfor som sær af den Kgl. Krone immediate dependende Lehn-Stykker betragter), bevilges det, at naar et Gods af Kongen til et Friherfskab er erigeret og i saa Maade nogen til Lehn confereret, skal den Gaard i saadant Friherfskab, som en Friherre for sin rette Friherlige Residenter og Hoved-Gaard holder, og dens Grund og Eiendom, samt derforuden 100 Tdr Hartkorn i tilliggende Bøndergods være for al Contribution og Paalæg, hvad Navn det og have kan, Prindsesse-Styr undtagen, aldeles frie og forskaanet. Og skal af samme Friherlige Residenter og Hoved-Gaarde (saabelsom ellers af Friherrernes andre Hoved-Gaarde over alt deres Allodial-Gods, hvilke dog ogsaa skal være frie for al Contribution og Paalæg, Prindsesse-Styr og Ros-Tjeneste undtagen) og hvis Eiendom under de Friherlige Residenter og Hoved-Gaarders Tægt er begreben og lagt, naar Godset til Friherfskab erigeres, aldeles ingen Tiende gives (cfr. Fr. 23 Jun. 1809. 17 § og Pl. om offentl. Udgifter 14 Jul. 1819. (*). 9.) Deres Bønder og Tienere ubi Friherfskabet maae og være frie for Sandmands-Tog, Oldengang, Mark-Reebninger, og deslige sædvanlige Besværinger, saavidt Fremmedes og ikke Kongens egne Bønders og Tieners Tvistigheder vedkommer. 10.) De under Friherfskabet liggende Bønder skal være forskaanede for alle Reiser, som dem af Amtmændene kunde paabyrdes (**). 11.) Jagt af alle Slags Vildt nyde Friherrerne overalt i deres Friherfskabs District, endskjønt Godset tilsammen

men eller noget deraf tilførn af Kong F. III. eller C. V. 25 Maj. med Jagtens Reservation kan være afhændt, med saa Skiel i det ringeste den halve Deel af Sognet paa hvert Sted, hvor de samme Herlighed agte at nyde, under Friherfskabet ligger. 12.) Hvad Udskrivninger, som i Friherfskabets District skal see, maae og skal Friherrerne selv forrette; og maae, af de næste til den Friherlige Residents og Hoved-Gaard liggende Bønder og Tienere, 5 af deres udfrevne Knegte for Kongens Arbeide ved Fæstingerne i Freds-Tid være forskaanede; dog skal Friherrerne være pligtige saa mange dygtige Knegte, som dem vedkommer, altid særdig at forskaffe og i god Beredskab at holde, samt paa Mynsterpladsen og naar de ellers skal exerceres, baade de om Freds-Tid for Arbeide forskaanede, samt de andre, saavidt dem tilkommer, naar paabyrdes, at fremstille (cfr. Fr. 20 Jun. 1788. 12 og 13 §).

13.) Friherrerne skal følge den Rettighed, som er lagt til Broernes paa Landet Vedligeholdelse, saavidt Broerne enten ganske eller endeel deraf paa deres Friherfskabets Grund ligge, hvorimod de dem forsvarligen og uden nogens Paaanke og Klagemaal skal anlægge og underholde. 14.) Ingen Amtmand eller Amtskriver skal herester besatte sig med Friherrernes Friherfskaber; dog at de selv i rette Tid lade erlægge de paabudne Contributioner, og deres Parter af offentlige Landeveie vedligeholde. (See Pl. 27 Dec. 1809, Fr. 12 Febr. 1790. 8 §. og Udn. f. Landet. 29 Jul. 1814. 41 §. cfr. Fr. 23 Jan. 1739. 15 §. (*). 15.) Friherrerne maae nyde Hals og Haand over alle deres Bønder og Tienere, saavidt deres Gods sig strækker, da Kongen ei paatvioler, de jo andre til Lovs og Rettens Handthævelse med deres Ex-

(*) Samt Resol. 4 Aug. 1688.

(**) See R. Br. 23 Mart. 1745.

(*) See C. Br. 9 Maj. 1795, Circul. 14 Apr. 1792 og 1 Nov. 1794 samt C. Br. 22 Jun. 1819 (P. 489).

25 Maj. empel foregaae.

16.) Endog alle Sørstrande Kongen tilhøre, saa bliver dog Friherrerne bevilget over alt paa deres Gods, ikke alene at nyde **frie Sifferie** og Fordeel af alle Slags Fiske, ved hvad Navn de og nævnes kan, for deres egen Grund; men endog alt **Drag**, som strander for deres egne Grunde, saavidt de sig strække, dog at dermed efter Søeretten forholdes.

17.) Hvad ellers af Friherrernes Gods for et Friherfskab maa holdes, skal først af Kongen til et **Friherfskab** erigeres og op- høies, og ved **Patent**, som et **Lehn**, Friherren conferes; hvilket saa af hans ægte Descendenter, efter den Maade, som ubi **Lehn-Brevet** og **Investituten** formæles, fra ældste til ældste skal arves, foruden videre Confirmation ved Lehns-Herrens eller LehnsHAVERS Forandring at søge.

18.) Enhver maa frit sit **Friherfskab** forøge og derunder mere Gods lægge, som da derunder med samme Lehns og anden Rettighed skal forblive, og af hans Efterkommere ei i nogen Maade maa formindskes eller derfra stilles.

19.) Hvem Kongen noget **Friherfskab** skienker, skal nyde det med alle de Friherre-erne forundte Friheder og Benaadninger, og arves enten paa Mandlige Linier alene, eller paa Mand- og Qvinde-Linier tillige, efter deres Forlehnings-Breves og Investiturs Formelning.

20.) Friherrerne skal ikke for nogen Under-Ret dømmes, men immediate for Høieste-Ret indstevnes, dog i de Sager, hvor først nogen anden **Oplysning** udtrævedes, vil Kongen forunde dem **Commissarier**; men dersom de ere i nogen militair **Emploi** enten til Lands eller Vands, da skal, for hvis **Militaire** Forseelser af dem begaaes, for Krigs eller Admirals-Retten, efter Sagens Beskaffenhed, dømmes (*).

21.) Som Kongen Friherrerne med sær Naade anseer, og dem derfor og deres Stand med flige Hertligheder har bennaa-

benaadet, saa vil Kongen lade sig deres og deres Huses 25 Maj.

Conservation med sær Naade være angeløgen, og særdeles Omfarg og Omhyggelighed for deres efterladte unyndige Børn drage, om ingen sig dem tilbørligen vil antage.

22.) Friherrerne, og ellers ingen anden, maae isteden for Hielmen, som ellers sædvanlig paa adelige Vaaben føres, naar de deres Vaaben uden Hielmer føre, have og bruge, over deres Vaaben og Skjold saavel som Chifre, en aaben **Krone**. Naar Kongen en Friherre paa sit Skjold og Vaaben Hielm giver, skal samme Hielm, til Forskiel paa andre adelige Hielme, være en aaben med 7 Traller opløkt og lige forestaaende Hielm. Paa hvilken Maade ingen anden, uden dem og deres Descendenter, skal være tilladt at føre, hvis Hielme nogen ellers at føre kunde være berettiget.

23.) Med Friherrernes og Friherinderne's Rang skal forholdes efter Rang-Anordningen, naar Friherrerne ere komne til deres myndige Aar; hvorudi da især skal tages i Consideration de og deres Familier, som immediate af Kongen til Lehn dependende Friherfskaber her i Rigerne eie og have, saa at ikke alene den ældste Søn eller Datter, naar ikke Søn er, nyder forbemeldte Rang, men saadanne Friherrers Ladetter, Sønner og Døtre endogsaa skal nyde en considerabel Rang blant Kongens fornemme Officianter over andre Adels; og deres Døtre, om de end ikke saa lige med Herrestands Personer ere gifte, beholde samme Rang.

24.) Friherrerne og Friherinderne, og ingen anden, skal og maa gives af de Rgl. Cancellier Titul af Velbaarne; dem og ellers ingen anden, uden de af Herrestanden ere, maa gives Titul af Herrer til hvis Allodial-Gods de ellers, foruden deres Lehn-Friherfskaber, besidde, og sig ellers vil tilskrive.

25.) Friherre og Friherinder, og ellers ingen anden, uden de, som Herrestands Personer ere, maae bruge rødt Vor-

(*) Esr. Rescr. 1 Aug. 1755.

25 Maj. til at forsegle med, hvad heller det er aadne eller Lufte Breve, Passer, Contracter eller deslige, og ellers ubi alle Skrifter og Instrumenter, som de deres Signeter og Waaben under- og foresætte eller trykke ville. 26.) De

Monumenter og Begravelse-Steder, som en Friherre i Kbhvn eller andensteds arvelig tilhøre, skal ved Familien uadskillelig fra ældste til ældste arveligen forblive, og ikke, under hvad Prætext det og være kan, derfra afhændes, omendskjønt den Friherlige Stamme paa Fæderne og Møderne ganske var uddød, men baade saadanne Grave og Leie-Steder, saa og hvis Monumenter de derover have ladet sætte, dem og deres Huus til en evig Amindelse af Efterkommerne uøst forblive. 27.) Da Kongen

denne, ei uden vigtige Aarsager, til det Kgl. Arve-Huses Riik og Tjeneste introducerede Friherlige Stand, ved disse dem nu forundte Friheder, Privilegier og Benaadninger, Kongens Absolutum Dominium og Souverainitet i alle Maader uforkrænket, vil have maintineret og erhøbet; saa sættes her 100 Mark lødig Gulds Straf for alle dem, som understaae sig Friherrerne og deres Efterkommere til evig Tid, imod noget af ovenskrevne dem nu forundte Privilegier, at forurette, forulæmpe eller nogen Indpas og Præjudits at giøre; hvilke 100 lødig Mark Guld til Kongens Sisco skal være forbrudte, og af General-Siscalen, eller hvem herefter Fiscal-Væsenet anbetroet være kunde, tilbørligen paatales.

2 Jun. Fr. Om Skibes Afhændelse; hvorved befales, at aldeles ingen Skibe, store eller smaa, som her i Kongens Riger og Lande ere eller herefter blive bygte, maae til nogen fremmed sælges eller afhændes, førend de her i Kongens Riger og Lande have været brugt i 10 fulde Aars Tid. Skulde og nogen Skibe til Fremmede mod dette Forbud være solgte og ikke allerede af de Kgl. Lande udførte, skal de agtes som usolgte og Riibet af aldeles

ingen

ingen Vard til nogen Skibenes Afhændelse og Udførsel 2 Jun. at være. Hvo herimod handler, straffes paa 2, 3 eller 4000 Rdlr efter Skibets Storhed foruden Confiscation (*) af det Skib, som mod dette Forbud afhændt eller udført vorder; og skal Amtmændene samt Borgemestere og Raad i Riibstæderne derpaa slittig Agt have, som de det agte at forsvare. Paa det ikke Mangel af Skiberum her i Landene i Fremtiden skal foraaarsages. (Eft. Fr. 18 Mart. 1776. Ophævet ved Pl. 15 Dec. 1784). p. 56.

Fr. Om Licenten af Brændeviins-Pander og De- 26 Jun. stiller-Riedler, som er forpagtet til S. Sermandsen paa 5 Aar. p. 69.

Fr. Om adskilligt anlangende Skibe, som ubi Sav- 25 Jul. nen her for Staden indlægges. (See Fr. 18 Apr. 1744). p. 57.

Fr. om adskilligt anlangende Land-Rytteriet og de 27 Jul. udlagte Gaarde. (See Fr. 10 Aug. 1695). p. 59.

Fr. Om Omslags-Terminernes Forandring i 1 Aug. Syen og Jylland. (See 5—14—1 og Fr. 24 Nov. 1703 samt 22 Sept. 1786). p. 64.

Kgl. Majestæts Benaadning for dem, som Varer 1 Aug. oplægge og igien af Riget udføre. (See Fr. 6 Maj. 1771). p. 65.

Fr. Om Proviant-Statten over al Danmark. p. 66. 25 Aug. Solg-Ordnung in Schleswig, Holstein, u. Pin- 1 Sept. neberg. p. 70.

Fr. Om alle Regnskabers rigtige Indlevering 4 Sept. og Klarering paa Skatkammeret. (See Kam. Rets Ordn. 18 Mart. 1720). p. 77.

Fr. Om Told af fremmed Korn. (See Told-Fr. 6 Sept. 1797). p. 84.

Kgl.

(*) I Samlingen af Fr. staaer ved en Trykfeil: Confiscation. (Eld. Udg.).